

tocmai pentru că s-a pocăit în ultima clipă a vieții lui.

În cadrul căsniciei, bărbatul și femeia trebuie să-și spovedească gândurile unul altuia?

Cred că nu. Mai bine să-și mărturisească gândurile în fața unui duhovnic comun. Trebuie să știți că diavolul, din momentul în care doi tineri se unesc în taina Cununiei, caută cu orice preț să-i despartă. Așadar există un război nevăzut, pe care, din păcate, cele mai multe cupluri nu-l conștientizează. La început, toate sunt bune și frumoase în căsnicie, există iubire din belșug, însă, mai apoi, încep să apară neînțelegeri, certuri, care, în timp, duc la slăbirea iubirii. La un moment dat, cei doi ajung în punctul de a-și spune unul altuia: «nu-mi mai plăci» sau, mai grav, «nu te mai

iubesc». Toate acestea țin de acest război nevăzut.

Oare ce s-a întâmplat după zece ani de căsnicie de nu se mai iubesc? De aceea, atunci când încep să apară diverse probleme, este indicat ca cei doi soți să-și spovedească gândurile unui duhovnic comun, care, luminat fiind de Duhul Sfânt, îi va îndruma pe calea cea dreaptă. Cu rugăciunile și dezlegările sale, acesta va reuși să îndepărteze de la ei forța celui viclean care încearcă să-i despartă. Nu zic că cei doi soți nu trebuie să discute între ei, ferească Dumnezeu. Desigur că trebuie să vorbească între ei, tocmai pentru a păstra unitatea și iubirea care-i leagă. Însă să nu-și spovedească unul altuia gândurile păcătoase pe care i le provoacă diavolul.

Sursa: www.pempousia.ro, 11.03.2014

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 07 noiembrie** / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Sâmbătă: 08 noiembrie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri / 18:00 – Vecernie
- **Duminică: 09 noiembrie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Învierea fiicei lui Iair* → *Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie, Sfânta Cuvioasă Matroana, Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

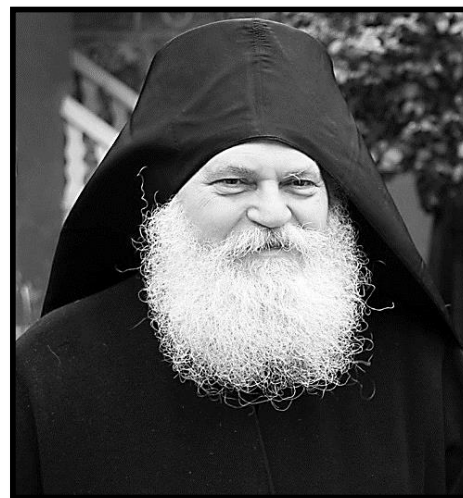

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

♦ Nr. 92 / 02 noiembrie 2014 ♦

ARHIMANDRITUL EFREM
EGUMENUL M. VATOPED

GÂNDURILE PĂCĂTOASE

Ce sunt gândurile păcătoase și care este ipostasul lor spiritual?

Gândurile păcătoase sunt cugetări care se împotrivesc volii lui Dumnezeu

și acționează în spațiul gândirii omului, fie din voia sa, fie fără voia sa. Minte omului se află într-o continuă mișcare. Fie produce singură diverse gânduri, fie alți factori externi o bombardează cu o sumedenie de gânduri, care se perindă pe ecranul nostru intelectual.

De unde provin aceste gânduri?

Unele izvorăsc din inima împătimită a omului, iar altele sunt provocate de către diavol. Însuși Hristos ne învață că «din inimă ies gândurile rele, ucideri, adultere, desfrânări, furtişaguri, mărturii mincinoase, hule» (Mat. 15, 19). Patimile omului produc și se hrănesc cu gânduri păcătoase. Din cauza urii nemăsurate pentru om, demonii încearcă cu orice chip să-l împiedice pe acesta să pășească pe drumul mântuirii. Lucrarea lor constă în însămânțarea gândurilor păcătoase,

rele, rușinoase, viclene și hulitoare în mintea omului.

Desigur, există și gânduri bune, dumnezeiești, care provin de la Însuși Dumnezeu sau de la sfinți, gânduri care îl îndeamnă pe omul păcătos la pocăință, îl mângâie în încercări și îl luminează spre «descoperirea adâncului Dumnezeirii» (I Cor. 2, 10). Propășirea spirituală a omului depinde de calitatea gândurilor sale. Așadar, trebuie să cultivăm gândurile curate, sfinte, dumnezeiești. Să transformăm mintea noastră într-o fabrică de gânduri bune, așa cum ne îndeamnă Gheronda Paisie.

Cum putem discerne gândurile bune de cele păcătoase?

Numai prin trezvie putem să ne păstrăm mintea curată, să veghem la poarta sufletului nostru și să discernem gândurile care ne vin. Trezvia este înfrânarea, atenția pe care eu o impun minții mele. Poate fi dobândită prin invocarea preacinstului și preadulcelui nume al lui Iisus Hristos. Rugăciunea «Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă» – cea mai puternică armă împotriva patimilor și demonilor – este cea care ajută mintea să controleze și să discearnă gândurile.

Gândurile sunt asemenea avioanelor care zboară în văzduh. Nu depinde de noi faptul că aceste avioane zboară continuu în văzduh. Suntem însă datori să nu le lăsăm să aterizeze pe pista sufletului nostru, să nu le

îngăduim să pătrundă înlăuntrul nostru.

Care este diferența dintre poftă și gânduri?

Pofta, dispoziția pe care o avem spre anumite lucruri sau stări, este o mișcare a inimii, pe când gândul se învâрте în spațiul intelectului. Mai întâi poftim ceva în inima noastră, iar apoi această poftă se exprimă prin intermediul gândului... Așadar mai întâi apare pofta, care este rădăcina păcatului, iar apoi gândul. Tăindu-ne poftele păcătoase, nu facem altceva decât să ne eliberăm de sub stăpânirea gândurilor rele.

De aceea Domnul Hristos, atunci când avertizează că «oricine se uită cu poftă la o femeie a și comis adulter cu ea în inima lui» (Mat. 5, 28), urmărește tăierea poftelor din rădăcină. Sfântul Grigorie Palama spune că mintea credinciosului care se roagă se curăță ușor de gânduri, însă inima omului, care este forța care produce gândurile, nu se poate curăța dacă nu se curățesc și celelalte forțe ale sufletului, adică pofta și mânia.

Trebuie să ne spovedim toate gândurile?

Gândurile care intră zilnic în mintea noastră sunt de ordinul miilor. Cele mai multe dintre acestea sunt gânduri deșarte, necurate, păcătoase. Cel viclean știe foarte bine cum să-și facă treaba, împrăștiind tot felul de gânduri. Responsabilitatea noastră

pentru acestea începe din momentul în care ne dăm consimțământul față de ele, adică atunci când le punem în aplicare. Fiecare om se va confrunta cu gândurile sale în funcție de starea duhovnicească în care se află. Mai exact, cei care au ajuns pe o înaltă treaptă duhovnicească, dobândind cunoașterea perfectă a propriilor lor gânduri, nu vor fi vătămați de contactul cu acestea. Pentru un novice în cele duhovnicești, însă, consimțământul față de un gând păcătos poate deveni extrem de vătămător.

Cel care se nevoiește din punct de vedere spiritual va căuta să-și spovedească gândurile care nu-i dau pace, cele pe care singur nu le poate îndepărta din mintea sa. Nu putem să ne spovedim absolut toate gândurile, fiindcă acest lucru denotă că suntem bolnavi psihologic. Mulți merg la spovedanie cu un caiet în care și-au notat mii de gânduri care le trec zilnic prin minte. Acest lucru nu este corect, fiindcă, pe de o parte, îl obosesc pe duhovnic, iar, pe de altă parte, nu le este de folos nici penitenților. Așadar o astfel de practică nu reprezintă rodul trezviei și propășirii spirituale, ci, mai degrabă, denotă o stare bolnăvicioasă.

Putem să ne împărtășim dacă, exact în momentul în care ne apropiem de Sfântul Potir, ne-a dat târcoale un gând păcătos?

Desigur că putem. Ce spune Sfântul Ioan Damaschin în rugăciunea de

dinainte de Sfânta Împărtășanie? «Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez». Sfinții Părinți ne avertizează că războiul gândurilor este foarte greu. În cazul de mai sus, trebuie să tratăm gândul respectiv cu un dispreț imediat, fiindcă este provocat intenționat de către vrăjmaș, cu scopul de a ne împiedica să ne împărtășim. Nu ne vom împărtăși numai dacă ne-a atacat vreun gând care are legătură cu un păcat de moarte, pe care nu l-am spovedit, deși cred că astfel de gânduri nu ne vor lupta abia în acel moment, ci ne vor muștra conștiința cu mult înainte de aceasta.

Există gânduri deosebit de vătămătoare care ne pot provoca moartea spirituală?

Da, gândul deznădejdiei și al disperării. Sfinții Părinți spun că aceste gânduri sunt atât de vătămătoare, de parcă îți taie capul celui care se nevoiește, astfel încât nu mai poate face nimic, nici să se împotrivescă, nici să se lupte cu ele. Credinciosul nu trebuie să uite niciodată că Dumnezeu îl iubește oricât de păcătos ar fi. De asemenea, nu trebuie să-și piardă niciodată speranța, ci să aibă mereu în minte faptul că se poate pocăi în orice clipă și de orice păcat.

Hristos nu a venit să judece lumea, ci să o mântuiască. Să nu uităm că l-a mântuit până și pe tâlharul care era răstignit dimpreună cu El pe cruce,